A°. 1825. N°. 149.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 15. December.

WEENEN, den 6. December.

De *Oostenrijksche Beobachter* behelst heden berigten uit Konstantinopel tot den 18 November, waarvan het volgende een uittreksel is:

De Turksch-Egijptische vloot is den 5. November te Navarino aangekomen, zonder eenige ontmoeting met de Grieken te hebben gehad. Deze zijn misleid geworden, doordien men het gerucht verspreid had, dat men een aanval op Hijdra en Spezia zou doen.

Men gelooft, dat een gedeelte der vloot naar Missolonghi zal zeilen, om deze vesting weder van de zeezijde intesluiten. (Volgens scheepsberigten uit Triest, zou de kapudan-pacha reeds werkelijk voor Missolonghi verschenen zijn).

In de laatste dagen van October zijn te Konstantinopel aanmerkelijke veranderingen in de staatsambten voorgevallen, die als eene winst voor de gematigde partij beschouwd worden.

De Groote Heer heeft, nevens andere kostbare geschenken, naar *Ibrahim*-pacha in Morea afgezonden een aantal paarden, die voor den bergkrijg geschikt zijn.

Colocotroni is thans opper-veldheer der Grieken in Morea. Daar men niet verwacht, door de nieuwe wet op de ligting van manschappen meer dan 3 á 4000 man te zullen verkrijgen, is er besloten, 15,000 man voor geld aantewerven. De Fransche overste *Fabvier*, die thans als Griek genaturaliseerd is, heeft, onder bescherming van *Maurocordato*, een korps geregelde troepen opgerigt, dat thans 1200 man voetvolk en 120 man ruiterij sterk is. Hij is den 9. October met 650 man en de ruiterij naar Athene opgebroken.

Ibrahim-pacha heeft in den laatsten tijd Morea van het eene punt tot het andere doorgetrokken, zonder in eenige gevechten te geraken. Hij heeft weinig volks verloren en ook door ziekten niet aanmerkelijk geleden. In het begin van October had hij nog 9800 man Egijptische infanterie, 5000 Albanezen en 1400 man ruiterij. De drie hoofd-magazijnen in de zeeplaatsen en de tusschen-magazijnen te Nisi en Calamatta zijn overvloedig van levensmidddelen voorzien.

De inneming van Grabusa op Candia, door de Grieken, en de opstand van eenige omliggende plaatsen heeft geene verdere gevolgen gehad. De bezetting van Grabusa bestaat uit 800 man bezoldigde troepen.

TUBINGEN, den 7. December.

Wij geven hier den hoofdzakelijken inhoud van de bepalingen eener ordonnantie van den minister van binnenlandsche zaken, betrekkelijk de woelingen, welke onlangs onder de studenten van onze hoogeschool hebben plaats gehad.

1°. Het committé van studenten, hetwelk sedert 1820 bestond, wordt opgeheven, aangezien hetzelve niet aan deszelfs bestemming heeft beantwoord. 2°. Alle bijzondere verbindtenissen van studenten, van welken aard ook, worden ontbonden verklaard. Dienvolgens zal diegene, welke een student zal aansporen, om lid te worden van zoodanige verbindtenissen, en hem, ingeval van weigering, beleedigt, worden verbannen. 3°. Iedere verklaring van verachting zal als een inbreuk op de publieke rust beschouwd worden. 4°. Alle gewelddadigheid, om zich regt te verschaffen, het tweegevecht, de uitdaging en bijstand daartoe, zullen naar alle strengheid der bestaande wetten gestraft worden. De bewerkers en medehelpers van het misdrijf zullen aan de gewone regtbank worden overgegeven. 5°. Aangezien de studenten geene bijzondere klasse in de maatschappij uitmaken, worden alle vergaderingen, van hunne zijde, welke gemeenschappelijke beraadslagingen, bijzonder omtrent de reglementen van den magistraat, ten doel hebben, onwettig en strafbaar verklaard. 6°. De wederstreving der verordeningen van den magistraat, of van derzelver uitvoering, zal, behalve met de gewone straffen, met die van verbanning gestraft worden. 7°. Alle studenten zullen zich naar de algemeene wetten van politie moeten gedragen, ook bijzonderlijk naar de plaatselijke verordeningen, en zullen achting en gehoorzaamheid betoonen aan de personen, met de handhaving daarvan belast.

PARYS, den 10. December.

Toen de advocaat *Dupin*, verdediger van den *Constitutionnel*, het Jezuiten-geschrift, waarin de briefwisseling van den Satan voorkomt, had opgegeven, verzocht hij de regters, zich de onderscheidene congregatien en verbindtenissen, welke tegenwoordig in Frankrijk bestaan, te willen herinneren, en dan onze geschiedenis te herlezen; nagaande hoe de *ligue*, welke uit processien hare troepen aanwierf, begonnen was, zou men zien, of het tegenwoordige niet zwanger van de toekomst was, of de staat niet grootelijks bedreigd wierd.

Omtrent hetgeen de *Constitutionnel* van de bedrijven der missionnarissen in het laatst van 1824 en het begin van 1825 opgegeven heeft, zijn mede bewijzen overgelegd. Hij heeft van eenige hoofden van gemeentebesturen, door eenen deurwaarder, antwoord doen vragen op hetgeen volgt: » Of, bij gelegenheid der oefeningen der missionnarissen in de gemeente, op den oogenblik der *algemeene vergiffenis* of der *aankondiging van het laatste oordeel*, door donderbussen of geweerschoten geene ontzettende slagen zijn veroorzaakt bij de deur, achter het koor der kerk, of zeer in de nabijheid; of door diezelfde slagen zekere lieden, die de oefeningen bijwoonden, niet hevig zijn verschrikt, zoodanig, dat sommigen flaauw zijn gevallen, en anderen dermate zijn geschokt, dat hunne gezondheid is gekrenkt geworden; of men, bij dezelfde oefeningen, *niet te midden der graven gepredikt, des nachts niet een doodshoofd met een doorgestoken pompoen, waarin eene brandende kaars was, opgezet*, en of deze onverwachte verschijning niet groote ontsteltenis en schrik veroorzaakt heeft?" De *Maire* van Luceij heeft daarop verklaard, dat, tijdens de bedoelde oefeningen, de slagen bij de kerk zijn gehoord, dat ook bij de predikatien op het kerkhof het gemelde tooneel met het doodshoofd heeft plaats gehad; maar dat hem van den veroorzaakten schrik niets bekend was. De *Maire* van Foug heeft dit voor zijne gemeente aangevuld. Hij heeft verklaard, dat ook dáár bij de predikatien hevige slagen zijn gehoord, die naar geweer- of pistoolschoten geleken; dat die slagen onder de vensters der kerk plaats hadden, en dat men er het vuur van midden in de kerk zag; dat er toen *geschreeuw* en *gekerm* gehoord is, het gevolg van groote ontsteltenis onder de tegenwoordig zijnde menschen; eindelijk, dat er verscheidene vrouwen flaauw waren gevallen en bewusteloos de kerk waren uitgedragen.

Mengelwerk.

In de Bataviasche Courant leest men verder het volgende, onder de rubriek Mengelingen.

(Vervolg en Slot van No. 148.)

Ik heb tot dus verre den schrijver hoofdzakelijk gevolgd in de daadzaken, die hij vermeldt, en zal thans mijne gedachten ontwikkelen over de redenering en gevolgtrekkingen, die het overig gedeelte van het sierlijk geschreven artikel uitmaken.

Al hetgeen hij zegt omtrent de mogelijkheid, dat door plaatselijke bepalingen de bedoelingen van art. 2, volkomen illusoir gemaakt kunnen worden, ben ik volkomen met hem eens, doch ik kan niet gelooven, dat de hooge contrakterende partijen, onder de begunstigde natien begrepen hebben de Chinezen, Japanezen en Siammers. Vooreerst komen deze volkeren in de politieke school van Europa weinig in aanmerking, en ten tweede staan de handels-belangen van die natien niet in verband met den geest van mededinging, die het voor de handeldrijvende volkeren van Europa zoo noodzakelijk maakt, derzelver wederkeerige belangen, door traktaten en linien van demarcatie, te bevorderen en te regelen.

Dat deze Oostersche volkeren ook volstrekt bij art. 2 niet bedoeld zijn, blijkt duidelijk uit art. 7, waarbij gezegd wordt: » Dat, wanneer » het Nederlandsche Gouvernement, immer voor de afschaffing van den » alleen-handel in de specerijen in de Molukkes, aan de onderdanen » van eenige Mogendheid, anders dan een Inlandsche Aziatische staat, » veroorloven mogt, eenig handels-verkeer met die eilanden te onder» houden, de onderdanen van Zijne Britsche Majesteit, op een volstrekt » gelijken voet, tot zoodanig verkeer zullen worden toegelaten."

De verhouding van de eene Europische Mogendheid tot de andere is thans van eenen zoodanigen aard, dat er als het ware eene verpligting bestaat, tot een wederkeerig handels-verkeer, het zij uit belang, dan wel uit staatkundige verpligtingen; dan met de Inlandsche Aziatische Vorsten is zulks in het geheel het geval niet, want elk Europisch-Indisch Gouvernement laat deszelfs onderdanen ten handel toe, daar, en op zoodanige voorwaarden, als elk goeddunkt.

Als wij dus de Chinesche jonken willen toestaan, tegen geringe of zelfs zonder regten, geel en wit nangking in te voeren, moeten wij daarom Europische natien toestaan, op die zelfde voorwaarden hare manufacturen in te brengen? Zulks is even zoo min de bedoeling van art. 2, als dat de Engelschen de vaart en handel van eenige Chinesche jonken kunnen beschouwd hebben als eene mededinging, waar tegen bij een traktaat moest gewaakt worden; want Japan en Siam kunnen niet in aanmerking komen, vermits geen Japanees zijn land mag verlaten; en Siam wel manufacturen trekt maar niet uitvoert.

De schrijver zegt, dat het derde artikel van het traktaat, namelijk: » Dat geen der beide natien, bij het aangaan van traktaten met inland» sche vorsten in de Oostersche Zeeën, ongelijke regten zal bedingen, » ten einde daardoor den handel van de andere partij te benadeelen" zoo gemakkelijk niet kan worden verijdeld als, de twee eerste artikelen. Zulks is waar, maar ik moet al wederom in twijfel trekken de stelling, dat wij geen regt zouden hebben, op Sumatra, Borneo en Celebes dezelfde regten te heffen als te Batavia. Overal, waar onze bezittingen liggen, zijn wij door vriendschappelijke overeenkomsten van vroegere en van latere tijden, of in het bezit van het land, en hebben het gezag in onze handen, of de vorsten hebben de heffing der inkomende en uitgaande regten, zoo mede den handel, aan ons afgestaan. Op al die plaatsen, als daar is Makasser, Banjermassing, Sambas, Pontianak, Riouw, Banka, Palembang, Padang, Benkoelen en de kleinere havens, onmiddelijk onder dezelve gehoorende, mogen wij derhalve dezelfde bepalingen maken, als te Batavia of op andere havens van Java en Madura in werking zijn.

Zoo ver zijn wij gegaan en verder niet; want wij hebben van onzen invloed in dezen Archipel nergens gebruik gemaakt, om daar, waar wij niet wettig gevestigd waren, den handel onzer naburen eenigzins te belemmeren of tegen te gaan.

De Nederlanders kunnen niet beschuldigd worden van hostile maatregelen in dezen Archipel genomen te hebben, met oogmerk, om den handel van andere natien tegen te werken. Integendeel heeft men de vreemdelingen tot dus verre op allezins billijke voorwaarden ten handel toegelaten.

Trouwens zijn wij volkomen overtuigd, dat geene bezitting of kolonie bloeijen kan, zonder vrijheid van handel; dan in hoeverre de handel voor alle natien gelijk moet zijn, zulks hangt af van de betrekking van elke bezitting of kolonie tot het Moederland. Is dezelve daaraan alleen in zoo verre verbonden, dat hare bevolking en die van den moedergrond van denzelfden stam zijn, en dat zij in eene staathuishoudelijk aangelegenheid daarvan geheel is afgezonderd, zoodat de kolonie alleen bloeijen moet om de kolonie, alsdan is gelijkheid van handel voorzeker het beste middel, om tot den hoogsten trap van rijkdom, voorspoed en beschaving te geraken.

Dan is de bezitting of de kolonie, dat wij echter vermeenen niet hetzelfde te zijn, zoo als de schrijver het laat voorkomen, is de bezitting, zeggen wij, een gedeelte van den staat, dat den handel, de nijverheid en scheepvaart van het Moederland moet bevoordeelen; alwaar, voor zoo verre zulks met de welvaart der bevolking en met wezenlijke beginsels van regtvaardigheid en billijkheid bestaanbaar is, de belangen

van het Moederland geheel op den voorgrond staan moeten, alsdan is het alleen vrijheid van handel, dewelke bestaan moet, om eene behoorlijke mededinging te kunnen te weeg brengen, ten einde den ingezetenen eenen billijken prijs voor zijnen arbeid te doen erlangen, en hem niet dienstbaar te maken aan de hebzucht van de vreemde natie, welke hem overheerscht.

Elke Europische staat, die, ten aanzien van overzeesche bezittingen, naar deze beginselen handelt, heeft voldaan aan deszelfs verpligting jegens den moederbodem en het wingewest. En, om terug te komen tot Java, heeft een zoodanig beginsel, sedert het jaar 1816, hier niet bestaan? Is daardoor de bevolking van dit vruchtbare en door de Voorzienigheid gezegende eiland niet gebragt tot eenen staat van beschaving en welvaart, die dezelve nimmer heeft gekend?

Men hoore het verhaal van hen, die de binnenlanden van ons eiland doorreizen, om te vernemen, hoe alomme de velden bebouwd zijn, de bevolking nijverig is, en, wat meer is dan alles, dat geen Javaan zich meer met wortelen en kruiden moet voeden. Men vestige het oog op de registers van den uitvoer der voortbrengselen van dit eiland, en verwonderd zal men zijn, hoe zeer de uitvoer van koffij, rijst en meer andere voortbrengselen, is toegenomen.

Men beschouwe eindelijk de verbeteringen en maatschappelijke inrigtingen, de rust en veiligheid, welke alom gevonden worden en de gehechtheid van de bevolking aan het Gouvernement.

En elk onbevooroordeelde zal moeten erkennen, dat, door het stelsel van vrijen handel, dat hier bestaat, Java tot de tegenwoordige hoogte geklommen is.

Dat het aandeel, hetwelk Engeland in den handel van dit eiland heeft gehad, daartoe heeft bijgedragen, zulks is waar; dan dat het Britsch kapitaal is, hetwelk Batavia heeft herboren, zulks moet ik tegenspreken.

De Engelschen hebben, tot in de jaren 1820 en 1821, op de lijnwaten en wollen goederen, die zij, zonder mededinging van andere natien, in partijen, juist voor de consumtie toereikende, aanbragten, zoodanige aanzienelijke winsten behaald, dat zij, om remises te maken, de koffij en meer andere voortbrengselen tegen veel hoogere prijzen konden koopen dan de Amerikanen, Nederlanders en andere natien, welke goederen, waarop matige winsten te behalen waren of specie, aanbragten, om producten magtig te worden, ten einde die met winst op de Europische markten te kunnen verkoopen. Die hooge prijzen hebben natuurlijk den lust, om koffij te planten, bij den Javaan aangewakkerd, en dit is dan een gevolg van den Britschen ondernemingsgeest, namelijk het aanbrengen van lijnwaten en wollen goederen, waarop grove winsten behaald werden; dan, naar mate de winsten op de lijnwaten en wollen goederen zijn verminderd, zijn de prijzen der Javasche voortbrengselen gedaald. Trouwens was dit eene omstandigheid, die te verwachten was; want bij een geregelden en gevestigden handel kunnen de prijzen der producten van Java, te Batavia en te Amsterdam niet gelijkstandig zijn, zoo als in de laatste tijden bijna het geval geweest is, en.... dan waartoe meer geschreven? al wat ik vermeend heb als Nederlander te moeten zeggen, heb ik geuit, en zal dus eindigen met den hartelijken wensch, dat het traktaat mag medewerken tot vermeerdering van den handel en de welvaart op Java, tot het uitbreiden der scheepvaart van Nederland en tot een ruim vertier van de voortbrengselen van de Vaderlandsche nijverheid, het zij Britsch, Amerikaansch of vreemd kapitaal daartoe dan bijdrage.

MIDDELHARNIS, den 30. November.

Mogten wij ons hier verblijden over de aanvankelijke opbeuring der visscherij, die voor onze talrijke bevolking een voornaam middel van bestaan is, — thans zien wij ons door haar in een treurig bezwaar gewikkeld. Een onzer gaffelschepen, gevoerd door den stuurman *Jacob Bree*, is door de hevige stormen, die in het laatst van October gewoed hebben, gebleven. Door de tegenspoeden in zijn bedrijf, had zich de brave man, algemeen geacht om zijne godsvrucht en deugd, naar eene bijzondere visscherij begeven, welke voor de visschepen van het oude maaksel zeer gevaarlijk gehouden wordt. De sloepen, die derwaarts waren uitgevaren, kwamen behouden, uit de vele en harde stormen, in onze haven terug; maar onze *Jacob Bree* volgde niet. Hij verloor zijn leven, en twaalf mannen met hem, tusschen de rotsen der Engelsche kusten. Negen weduwen, en vier en twintig meestal zeer jonge kinderen, beschreijen in droeven kommer hun smartelijk verlies. Eerst na dat wij de zekerheid van dit treurig ongeval verkregen hebben, maken wij van hetzelve openlijke melding, in de hoop, dat de Nederlandsche weldadigheid, met regt zoo hoog geroemd, de nooden dezer in rouw gedompelden, in liefde gedachtig, en naar de beginselen van de Christelijke liefde bereidvaardig ter hulpe zal zijn.

De ondergeteekenden bieden zich tot den ontvang der liefdegaven aan, terwijl Hij, die een Vader der weezen en een Man der weduwen is, in gunste op dezelve zal nederzien.

A. VAN WEEL, Az., *Burgem.*
H. J. SCHIPPERS, *Pred.*

De ondergeteekende geeft bij deze dankbaar berigt, dat hij nader voor de kinderen te Markelo ontvangen heeft:

Van eenen Vreemdeling ƒ 5. Van eene Onbekende te Amsterdam ƒ 5. Van eene Weduwe te Dordrecht ƒ 1. Van Mejufvrouw *D. E. D. J.* te Dordrecht ƒ 1. Door den Heer Redacteur van het *Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad*, van eenen Onbekenden, ƒ 6. Door denzelfden Heer, van *N. N.*, ƒ 6:37½. Van eene Vrouw, die liefst onbekend wil blijven, ƒ 2:60. Van *J. S.*, in Vriesland, 1 coupon W. S., No. 1367, bij *Ketwich en Voombergh* en Wed. *Willem Borski*, verschijnende 1e. Januarij 1826, groot ƒ 7:42½. Van den Heer *B.* ƒ 2. — Te zamen ƒ 36:40.

Arnhem, den 14. December 1825.

C. A. THIEME.

SCHOUWBURG TE ARNHEM,

Onder Directie van Mejufvrouw A. C. OTTINGH.

Op Zaturdag den 17. December 1825.

TOT MIDDERNACHT, OF LIST TEGEN LIST,

Groot en Beroemd Blijspel, naar het Fransche *Guerre Ouverte ou Ruse contre Ruse*, gevolgd door *Bartholomeus Rulofs.*

Na hetzelve:

DE BEDROGEN BAKKER, OF DE VERBRANDE ARLEQUIN,

Ballet Pantomime, in twee Acten, versierd met daartoe vervaardigde Nieuwe Machines, Decoratien en Changementen.

ARNHEM, den 15. December.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:
Den 14. Dec. 4 El 1 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 35 D.
Den 15. dito. 3 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 25 D.

Op den 9. December 1825, is te *Zutphen*, zeer voerspoedig verlost van eenen ZOON de Hoog Welgeboren Vrouwe *E. S. L. VAN RAPPARD*, geboren OP TEN NOORT.

---

† † † De GEMEENTE-RAAD van ZELHEM is voornemens, op *Donderdag* den *vijftienden December* aanstaande, des voormiddags ten *tien* ure, in het *Witte Paard*, te *Zelhem*, in het openbaar, aan den minstaannemenden, onder approbatie van Hun Edel Groot Achtbare, de Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, aan te besteden:

De noodige Reparatien en Vertimmering aan het Huis van den Heel- en Vroedmeester, staande in het Dorp Zelhem *met de leverantie vaa de noodige Bouw-Materialen.*

Het Bestek, de Conditien en Teekening zullen acht dagen te voren in het *Witte Paard* voornoemd, ter visie en examinatie voorliggen.

ZELHEM, den 7. December 1825.

De Burgemeester van *Zelhem*,
HERMS. BECKING.

§ † § KERKVOOGDEN der *Hervormde Gemeente* van *Lienden*, roepen bij deze op, alle de genen, welke zouden vermeenen eenig regt te hebben aan GRAVEN in het Kerkgebouw dier Gemeente, om dezelve, met overlegging hunner bewijzen, op hunnen naam te laten overboeken en de verhoogingskosten, in dit jaar er op gevallen, ter somma van ƒ 1:25 per Grafstede, te voldoen aan den administrerenden Kerkvoogd *A. W. DE HAAS*, vóór den 28. Februarij 1826; zullende na dien tijd de zoodanige GRAVEN, waarvan de overboeking en betaling der verhoogings-kosten niet geschied is, gehouden worden als aan de Kerk te zijn vervallen.

Kerkvoogden voornoemd,
R. VERSCHOOR, *President.*
A. VERBRUGH, *Secretaris.*

§ * § Mr. *JACOB NYHOFF*, Notaris te Arnhem, qq., is van meening, op den vijfden December 1825, des avonds ten 6 ure, in het Zwijnshoofd, te Arnhem, publiek te doen inzetten, om den negentienden daaraanvolgende finaal te worden verkocht:

Een hecht en sterk wel betimmerd HUIS en ERVE, met annexe ruime SCHUUR en open PLAATS of TUINTJE, staande en gelegen binnen Arnhem, in de Oeverstraat, Wijk B. No. 29, tusschen de Erven van den Mr. Timmerman *COERS* ter eenre en dat van Verkooper, in Huur gebruikt bij den Slager *A. LEVY* ter andere zijde, zijnde het te verkoopen perceel bewoond door den Eigenaar, den Heer Oud-Rentmeester *DE EVERS*, zelve.

Nadere informatien en kennis der veilcondities, zijn te bekomen ten Kantore van gezegden Notaris, in de Bakkerstraat, te Arnhem.

§ § § Fatsoenlijke, Gehuwde Personen, op een Dorp of Buiten wonende, welke genegen zijn, tegen de Maand Maart 1826, eene Fatsoenlijke JUFVROUW, van circa 30 Jaren, op eene vrije Kamer, ter Huisvesting en Voeding bij zich te nemen, tegen genot van eene redelijke som, vervoegen zich, met opgave der voorwaarden, door vrachtvrije Brieven, onder Lett. A. B. C. bij den Boekhandelaar *J. F. THIEME*, te Nijmegen, welke met goed gevolg blijft debiteren: RECEPT-BOEK VOOR GENEES- EN HEELKUNDIGEN, *volgens de Alphabetische orde van de oude klassieke namen der Geneesmiddelen gerangschikt, met bijvoeging der nieuwe namen, die in de* Pharmacopoea Batava *en* Belgica *voorkomen*, door Dr. *C. VAN ELDIK*, à ƒ 3:80.

§ § § *Arnhem.* De Gezigtkundige Glazen- en Brillen-Slijper *MAGNUS MORIS*, berigt het geëerde Publiek, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is ten huize van den Heer *J. J. STERREN*, van den 17. tot den 23. dezer. Hij recommandeert zich tot het leveren van zelf vervaardigde en regelmatig geslepene BRILLEN voor een ieders Gezigt, ten einde hetzelve tot in den hoogsten ouderdom te conserveren; kunnende hij zich flatteren, dat zijne Glazen, zoo wel in Brillen als andere gezigtkundige Instrumenten, van de eerste kenners en voornaamste Oculisten met het beste succes gebruikt worden. Dezelve heeft een assortiment, zoo wel Schilpadden als Zilveren, Monteringen. Hij waarschuwt voor rondloopers, die Brillen voor de zijne verkoopen, alzoo hij zijne Glazen niet in commissie geeft, niemand er mede rond zendt, en niet uitgaat, voor dat hij ontboden wordt.

* * *W. VAN BOEKEREN*, te Groningen, heeft uitgegeven en alom verzonden:

I. PROEVE EENER VRYE BEHANDELING VAN DEN *HEIDELBERGSCHEN CATECHISMUS* in den geest van het gezuiverde Christendom, overeenkomstig het beginsel der Kerkhervorming, door J. VAN DER LINDEN V. S., *Christen-Leeraar* bij de Hervormden te *Kantens*, 2 Deelen ƒ
II. BYDRAGEN TOT VERKLARING VAN HET *NIEUWE TESTAMENT*, getrokken uit de oude en nieuwe Berigten betreffende de *Zeden* en de *Gewoonten* der *Oostersche Volken*. Verzameld door G. J. F. CRAMER VON BAUMGARTEN, *Predikant* te *Midwolda*, 1ste Deel, à ƒ 2:90. Het getal Inteekenaren geen 200 zijnde, moest de prijs van het vel 15 centen volgens Prospectus, zijn. De Uitgever meent echter de inteekening nog eenigen tijd open te laten en de prijs op 12½ centen bepalen.
III. HET HART VAN MID-LOTHIAN, of de *Gevangenis van Edinburg*, door Sir *W. SCOTT*. Uit het Engelsch door W. L. K. HENKE; 3 Deelen met Vignetten
IV. DE OUDHEIDSKENNER, door Sir *W. SCOTT*; 3 Deelen met Vignetten . . . . . . ƒ 7
V. REDGAUNTLED, door Sir *W. SCOTT*, 3 Deelen met Vignetten . . . . ƒ 8
VI. MONTROSE, door Sir *W. SCOTT*, in een Deel compleet . . . . ƒ 3

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.